

Biểu Ngữ Kỳ Huấn Luyện Mùa Hè Năm 2013

Ý định của Đức Chúa Trời trong việc tạo nên con người
theo hình ảnh và hình trạng của Ngài
là để con người nhận Ngài như sự sống
và biểu lộ Ngài trong những thuộc tính của Ngài,
và ý định của Đức Chúa Trời trong việc ban cho con người quyền thống trị
là để chinh phục kẻ thù của Ngài, khôi phục trái đất
và thi hành uy quyền của Ngài trên đất.

Là trung tâm của gia tể đời đời của Đức Chúa Trời,
cây sự sống tượng trưng cho Đấng Christ,
tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất,
để làm sự sống và nguồn cung ứng sự sống cho con người ba phần
là chiếc bình để biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể—
đây là ý tưởng trọng tâm của Đức Chúa Trời.

Khi dân Đức Chúa Trời yêu Đức Chúa Trời và dành thời gian
để tương giao với Ngài trong lời Ngài,
Đức Chúa Trời truyền yếu tố thần thượng của Ngài vào trong họ,
làm cho họ nên một với Ngài như là người phối ngẫu của Ngài,
giống như Ngài trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ.

Dòng dõi người nữ là Đấng Christ cá thể—
Đấng đã giày đạp con rắn qua sự chết của Ngài trên thập tự—
và cũng là Đấng Christ tập thể—người con trai,
bao gồm Đấng Christ là Đầu và những tín đồ đắc thắng là Thân thể—
người đã đánh bại kẻ thù của Đức Chúa Trời và đem vương quốc Ngài đến
để hoàn thành mục đích đời đời của Ngài.

Bài Một

Ý Tưởng Trung Tâm Của Đức Chúa Trời

Kinh Thánh: Sáng. 1:26; 2:7-10, 18-25;

Khái. 22:1-2; 21:2, 9-10, 18-21

- I. **Khát vọng và mục đích của Đức Chúa Trời là có được một người tập thể biểu lộ Ngài theo hình ảnh Ngài, và đại diện Ngài với uy quyền của Ngài; để con người có thể biểu lộ Đức Chúa Trời và đại diện Đức Chúa Trời, người đó phải có Đức Chúa Trời là sự sống của mình như được tượng trưng bởi cây sự sống—Sáng. 1:26; 2:8-9; La. 8:28-29; 2 Cô. 3:16-18; La. 5:10, 17, 21; 16:20.**
- II. **Khải thị về vườn Ê-đen, khởi đầu của Khải thị thần thượng trong Kinh Thánh, và Khải thị về Giê-ru-sa-lem Mới, kết thúc sự Khải thị thần thượng trong Kinh Thánh, phản ánh nhau; những gì được Khải thị trong hai phần Kinh Thánh này là ý tưởng trung tâm của Đức Chúa Trời, tức đường hướng trung tâm của Khải thị thần thượng, là nguyên tắc kiểm soát cho việc giải nghĩa và hiểu Kinh Thánh:**
 - A. Sáng Thế Ký chương 1 và 2 là bản thiết kế của công trình kiến trúc hữu cơ của Đức Chúa Trời hầu có được một kiến ốc thần thượng—Hê. 11:10; 1 Cô. 3:9.
 - B. Sáng Thế Ký chương 3 đến Khải Thị chương 20 là tiến trình xây dựng.
 - C. Khải Thị chương 21 và 22 là bức tranh về sự xây dựng đã được hoàn tất, ấy là sự biểu lộ tập thể của Đức Chúa Trời Tam Nhất.
- III. **Sáng Thế Ký chương 1-2 và Khải Thị chương 21-22 chứa đựng bốn yếu tố hữu cơ, cho thấy các thủ tục mà Đức Chúa Trời thực hiện để hoàn thành mục đích của Ngài:**
 - A. Cây sự sống là trung tâm gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, hình bóng cho Đấng Christ là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, để làm sự sống và nguồn cung ứng sự sống cho con người ba phần như chiếc bình hầu biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể – đây là ý tưởng trung tâm của Đức Chúa Trời—Sáng. 2:7-9; Khái. 22:2; đc. Sáng. 3:24; Êxc. 1:28; 1 Cô. 1:30; Êph. 3:10; Khái. 21:19-20:
 1. “Trong Ngài là sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, mà tối tăm chẳng tiếp nhận”—Gi. 1:4-5.
 2. “Ta là...sự sống”—14:6; đc. 15:5.
 3. “Ta đến để các ngươi được sự sống và được càn dư dật”—10:10b.
 4. “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu hạt lúa mì chẳng rơi xuống đất mà chết, thì cứ chỉ một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả nhiều”—12:24.
 5. “Ví bằng ngươi biết sự ban tứ của Đức Chúa Trời, và người nói với ngươi rằng: ‘Hãy cho ta uống’ là ai, thì ngươi chắc đã xin người, và người chắc đã cho ngươi nước uống... nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời”—4:10, 14.

6. “Ta là bánh của sự sống... kẻ nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta... Ấy là linh làm cho sống động, xác thịt chẳng ích chi; những lời Ta phán cùng các người đều là linh và sự sống”—6:35, 57, 63.
 7. “A-đam sau cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống”—1 Cô. 15:45b.
 8. “Luật của Linh sự sống trong Christ Jesus đã buông tha tôi khỏi luật của tội và sự chết”—La. 8:2.
 9. “Nếu Christ ở trong anh em, thì thân thể vì tội mà chết, còn linh nhân sự công chính mà sống”—c. 10.
 10. “Tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an”—c. 6; đc. 1 Cô. 6:17.
 11. “Nhưng nếu Linh của Đấng đã khiến cho Jesus từ kẻ chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã khiến cho Christ từ kẻ chết sống lại cũng sẽ nhờ Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống”—La. 8:11.
 12. “Phước cho kẻ giặt áo mình, hầu được phép đến nơi cây sự sống, và bởi các cửa mà vào trong thành”—Khải. 22:14; đc. Thi. 51:2, 7, 10, 12.
 13. “Kẻ đắc thắng, Ta sẽ cho ăn trái cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời”—Khải. 2:7; đc. Gi. 6:57, 63; Giê. 15:16; Gi. 15:1, 5, 7; 8:31.
 14. “[Đức Chúa Trời] cũng đã khiến chúng tôi có đủ tư cách để làm chấp sự của giao ước mới, chẳng phải giao ước bằng văn tự, bèn là bằng Linh; vì văn tự làm cho chết, còn Linh ban sự sống”—2 Cô. 3:6, đc. cc. 8-9; 5:20.
 15. “Vị có kẻ thấy anh em mình phạm tội, mà tội ấy không đến nỗi chết, thì hãy cầu nguyện cho họ, và Đức Chúa Trời sẽ ban sự sống cho người”—1 Gi. 5:16.
- B. Dòng sông tuôn chảy vươn tới bốn hướng của đất tượng trưng cho sông nước sự sống, tức sự dư dật của sự sống trong sự tuôn chảy của nó, tuôn chảy từ Đức Chúa Trời duy nhất là nguồn và trung tâm để vươn tới con người trong mọi hướng—Sáng. 2:10:
1. Sông nước sự sống từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên Con chảy ra mô tả cách Đức Chúa Trời Tam Nhất, tức Đức Chúa Trời, Chiên Con và Linh, được tượng trưng bởi nước sự sống, ban phát chính Ngài cho những người được chuộc của Ngài dưới quyền làm Đầu của Ngài—Khải. 22:1.
 2. Hình ảnh sông nước sự sống chảy “ở giữa đường của thành” (c. 1), mà đường của thành bằng vàng ròng (21:21), cho thấy sự sống thần thượng tuôn chảy trong bản chất thần thượng là lối đi duy nhất cho đời sống hằng ngày của dân được chuộc của Đức Chúa Trời (2 Phi. 1:4; Gi. 4:24; 1 Gi. 4:8, 16; 1:5).
 3. Sự tương giao của sự sống đời đời (c. 3) là sự tuôn chảy của sự sống đời đời bên trong mọi tín đồ và được mô tả bằng sự tuôn chảy của nước sự sống trong Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 22:1).

4. Những câu sau đây cho thấy chúng ta cần vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất đang tuôn chảy là dòng nào—Giê. 2:13; Thi. 36:8-9; Gi. 7:37-39; Xuất. 17:6; Dân. 20:7-8; 1 Cô. 12:3b, 13; Êxc. 47:1-9.
- C. Sự tuôn chảy của dòng sông đem đến ba vật liệu quý: vàng, ngọc châu và mã não—Sáng. 2:10-12:
1. Những vật liệu này làm hình bóng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất là các yếu tố cơ bản cho cấu trúc kiến ốc đời đời của Đức Chúa Trời; Giê-ru-sa-lem Mới được cấu thành từ ba loại vật liệu này—Khải. 21:18-21:
 - a. Vàng tiêu biểu cho Đức Chúa Trời Cha với bản chất thần thượng của Ngài, là điều mà con người có thể dự phần vào qua sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, là nền tảng cho kiến ốc đời đời của Đức Chúa Trời—2 Phi. 1:3-4.
 - b. Ngọc châu, một vật liệu giống-như-ngọc-traï, được tiết ra từ nhựa cây, tiêu biểu cho sự sản sinh của Đức Chúa Trời Con trong sự chết cứu-chuộc và giải-phóng-sự-sống của Ngài cùng sự phục sinh ban-phát-sự-sống là lối vào trong kiến ốc đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 19:34; 12:24; 1 Phi. 1:3; Khải. 21:21.
 - c. Mã não, một loại đá quý, tiêu biểu cho sự sản sinh của Đức Chúa Trời Linh với công tác biến đổi của Ngài hầu xây dựng nên kiến ốc đời đời của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18.
 2. Sự tuôn chảy của sự sống thần thượng trong con người đem bản chất thần thượng vào trong con người (2 Phi. 1:4), tái sinh con người (1 Phi. 1:3), và biến đổi con người vào trong hình ảnh vinh hiển của Christ (2 Cô. 3:18); bởi đó, con người vốn được tạo nên từ bụi đất (Sáng. 2:7) trở thành những vật liệu được biến đổi, quý giá cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời, là điều sẽ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới.
 3. Bởi sự biến đổi trong sự sống, chúng ta đang trở nên vàng, bạc và đá quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:12:
 - a. Để xây dựng bằng những vật liệu này, chính chúng ta cần được cấu tạo chúng; chúng ta cần sự lớn lên trong bản chất của Đức Chúa Trời Cha, sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời Con và sự biến đổi của Đức Chúa Trời Linh; sự lớn lên này làm chúng ta trở nên vàng, bạc và đá quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—cc. 12, 16-17.
 - b. Qua việc ăn Christ, với sự tiêu hóa, đồng hóa và trao đổi chất cách thuộc linh, Christ trở nên chúng ta, và chúng ta trở nên Ngài; khi đó chúng ta trở thành những vật liệu quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—Gi. 6:57; Êph. 3:17; Ga. 4:19.
 4. Mục tiêu đời đời của Đức Chúa Trời là tòa nhà, tức đền thờ được xây dựng bằng những vật liệu quý trên Christ là nền duy nhất—1 Cô. 3:11-12, 16-17:
 - a. Lớn lên trong sự sống thần thượng sản sinh ra những vật liệu để xây dựng nơi cư trú của Đức Chúa Trời; nơi cư trú này, tức Hội

- thánh, là sự gia tăng, mở rộng, của Đấng Christ vô hạn—Êph. 2:21-22; Gi. 3:29-34.
- b. Trước hết, chúng ta có ruộng vì sự lớn lên trong sự sống; sau đó, chúng ta có tòa nhà vì mục đích đời đời của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9; Mat. 16:18; Êph. 2:20-22; 4:16.
5. Sự xây dựng thật của Hội thánh, tức nhà Đức Chúa Trời, là bởi sự lớn lên trong sự sống của các tín đồ—1 Cô. 3:6-7, 16-17; Êph. 2:20-21; 1 Phi. 2:2-5:
 - a. Sự xây dựng thật là lớn lên trong sự sống; mức độ chúng ta được xây dựng là mức độ chúng ta lớn lên.
 - b. Để có được sự xây dựng đích thực, chúng ta cần phải lớn lên bằng cách để cho chính mình bị giảm hạ và Đấng Christ được gia tăng bên trong chúng ta—Mat. 16:24; Êph. 3:17.
- D. Bước cuối cùng trong thủ tục để Đức Chúa Trời hoàn thành mục đích của Ngài là đem chính Ngài vào trong con người để làm con người trở nên người tương xứng, hay phần bổ sung, của Ngài—Sáng. 2:18-25; Khải. 21:2, 9-10:
1. Để sản sinh phần bổ sung cho chính Ngài, trước hết Đức Chúa Trời đã trở nên con người, được hình bóng bởi việc Đức Chúa Trời sáng tạo nên A-đam—Gi. 1:14; La. 5:14.
 2. Giấc ngủ sâu của A-đam để sản sinh Ê-va, vợ ông, là hình bóng về sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá để sản sinh Hội thánh là người tương xứng của Ngài—Êph. 5:25-27.
 3. Xương sườn được lấy từ hông A-đam là hình bóng cho sự sống đời đời, không thể hủy diệt, không thể phá vỡ của Đấng Christ, sự sống đó tuôn ra từ hông bị đâm của Ngài để truyền đạt cho tín đồ Ngài hầu xây dựng Hội thánh là phần bổ sung của Ngài—Hê. 7:16; Gi. 19:34.
 4. Sáng Thế Ký 2:22 không nói Ê-va được sáng tạo nên mà nói nàng được xây dựng nên; việc dựng nên Ê-va từ xương sườn lấy từ hông A-đam là hình bóng cho sự xây dựng Hội thánh bằng sự sống phục sinh được giải phóng từ Đấng Christ qua sự chết của Ngài trên thập tự giá và truyền đạt vào trong tín đồ Ngài trong sự phục sinh của Ngài—Gi. 12:24; 1 Phi. 1:3.
 5. Qua một tiến trình như vậy, Đức Chúa Trời trong Christ đã được đem vào trong con người với sự sống và bản chất của Ngài hầu cho con người có thể giống như Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất để tương xứng với Ngài như phần bổ sung của Ngài, tức Cô dâu Ngài, Vợ Ngài—Khải. 21:2, 9-10.
 6. Là Ê-va thật, Hội thánh là toàn bộ Đấng Christ trong mọi tín đồ của Ngài; chỉ những gì ra từ Christ với sự sống phục sinh của Ngài mới có thể là phần bổ sung và người tương xứng của Ngài, tức là Thân thể của Đấng Christ—1 Cô. 12:12; Êph. 5:28-30.
 7. Vào cuối Kinh Thánh, chúng ta có một thành là Giê-ru-sa-lem Mới, tức Người nữ chung cuộc và đời đời, Cô dâu tập thể, Vợ của Chiên

Con, được xây dựng bằng ba loại vật liệu quý, làm ứng nghiệm cho đến đời đời hình bóng được bày tỏ trong Sáng Thế Ký chương 2; như vậy, theo hình bóng, tất cả các vật liệu quý được nói đến trong các câu 11 và 12 là vì sự xây dựng nên Người nữ này.